

Bryggerne drives til at komme megen Alkohol i deres Øl. Ja, det er Ulykken ved Situationen. Det er derfor jeg siger, at vi kunne ikke behandle Loven efter dens egen Fortjeneste, der kommer andre Hensyn til. Men jeg kan ikke indse, at der er noget bundet ved, at man samtidig udsætter Folk i Retning af Sukkersyge, som man udsætter dem for Delirium, hvad man jo rimeligvis vil opnaa.

Jeg skal derefter gaa over til mine andre Vædringsforslag, om hvilke jeg kan fatte mig i Korthed. Mit første Vædringsforslag indbefatter det, som jeg har stillet som subsidært, og jeg vil bede ærede Medlemmer have Opmærksomheden henvendt paa, om det ikke er nødvendigt efter Ordet „Salgsbryggerier“ at sætte „eller Andelsbryggerier“. Jeg kan ikke indse, at der er det mindste i Vejen for at indrette Bryggerier som Andelsbryggerier, saa at en større Kreds af Personer, der bo nogenlunde samlede i en Kbstad eller i en tætbesøkt landlig Egn, sluttede sig sammen og forpligtede sig til, i alt Fald for en vis Aarrække, at tage deres Øl fra en bestemt Fabrik, som de saa selv være Interessenter i, og hvoraf de saa kunde vente at saa store Proccenter ikke alene i Alkohol men ogsaa i det almindelige: Penge. Skal saa en saadan Ordning, som jo naturligvis vil være foranlediget ved Ønsket om at komme uden om Skatten, føre til, at for det første den Befolkning, der er snild nok til at ordne sine Forhold paa en saa smedig Maade, bliver fri for Skatten, og for det andet, at Staten mister den meget betydelige Indtægt, som kunde være opnaaet ved denne Befolknings Forbrug? Vi se jo, hvorledes Andelstanken har udviklet sig baade med Mejerier og Slagterier, og der er vist mange andre Ting, hvor denne smukke Tanke kunde komme til Anvendelse. Der er vist intet i Vejen for, at Andelstanken kan kaste sig over Bryggerier, og naar vi saa maaste i hver Landsdel eller i hver Jurisdiktion faa et Andelsbryggeri, kommer Folk jo derved uden om Skatten. Det kan ikke kaldes et Salgsbryggeri, naar det indrettes saaledes, at det leverer sit Produkt udelukkende til Interessenterne og til dem, der have tegnet Andelsklobber. Det vil gaa som med Forbrugsforeningerne, der ikke ere handlende. De behøve i alt Fald i mange Tilfælde ikke at løse Næringsbevis, navnlig da ikke, naar de ikke gøre andet end fordele det, de løbe ind eller producere selv, imellem deres egne Medlemmer. Naar denne Kære, som utvivlsomt er til Stede — Erfaringen fra Udlandet, hvor der er tilsvarende Forhold,

viser det — kan undgaas ved et Bænnestrog, idet vi ere saa heldige ikke endnu at have Andelsbryggerier, synes jeg ikke, at man bør betænke sig derpaa. Dernæst skal jeg gøre opmærksom paa mit Vædringsforslag Nr. 3, som vistnok er nødvendigt. Jeg beder det ærede Udvalg være opmærksom paa dette. Der staar i Loven, navnlig naar man vil sammenligne denne Paragraf med, hvad der staar i § 9, at Øllet maa ikke „fraføres“ Bryggeriet; men saa er det klart, at det ikke kommer an paa den fulde Tønne. Det er ikke af den, der skal tages Stat, men det er pr. Tønne. Meningen er, at der skal tages 10 Kr. pr. Tønne, og saa naturligvis forholdsvis af Brokdele af Tønden. Men naar det ikke staar i Loven, vil Toldbæsenet mangle Hjemmel til at opkræve denne Stat af Brokdele, og der er ingen Grund til, at Staten skulde miste denne Indtægt, selv om det kun er Bagateller i Forhold til, hvad der skal betales i Skat til Staten. — Mine Vædringsforslag under Nr. 4 og 5 ere motiverede ved, at man bør holde en fast Terminologi i Loven. Naar Udvalget i sine Vædringsforslag under Nr. 4 og 5, som jo ere meget vigtige, bruger Ordet „fraføres“ Bryggeriet for at betegne den simple Rendsgerning, at et bestemt Parti Øl føres bort fra Bryggeriet og dets Territorium, naar dette er det bestemmende Moment for, hvor Alkoholemængden skal undersøges, saa bør man holde denne Terminologi, og saa bør man ikke i en anden Paragraf, saaledes som det er Tilfældet i Udskiftet, give sig til at tale om „udleveret“ og om „forhandles“, saaledes som der staar i § 9. Til syvende og sidst er det jo ikke det, det kommer an paa, at det kun maa forhandles paa Justager og Glaster, men det kommer an paa, at dette ikke maa fraføres fra Bryggeriet uden paa Justager og Glaster. Jeg kan i alt Fald ikke se andet, end at dette er Meningen, men den ærede Ordfører vil jo kunne rette mig, hvis jeg tager fejl. Jeg bemærker dernæst, at min Vædring under Nr. 4 for saa vidt er korrekte, som der ikke der skal bruges den forbigangne Tid „er udeliveret“, og man vil navnlig, naar den ærede Ordfører vil sammenholde det med § 10, hvor der er Tale om en Afskrivning i Salgsbogen, se, at det er korrekte at bruge Præsensformen „udleveres“ eller, som jeg foreslaar, „fraføres“. Dette er i øvrigt mere Formalia, som jeg vil henlede Udvalgets Opmærksomhed paa. Derimod indeholder Vædringen under Nr. 6 til § 10 en Realitet, og jeg har stillet den for at give den højtærede Minister og Udvalget Lejlighed til at udtale sig om, hvor-